

جایگاه هوش تجاری در دنیای کسب‌وکار امروز

شرکت‌ها و کسب‌وکارهای مختلف برای بالا بردن میزان بازده و خروجی کار از روش‌های مختلفی استفاده می‌کنند. یکی از مواردی که برای بهبود تصمیم‌گیری‌ها، صرفه‌جویی در هزینه‌ها و دیگر موضوعات به کار گرفته می‌شود، هوش کسب‌وکار یا همان هوش تجاری BI است. پیش از ظهور عصر اطلاعات، دسترسی به اطلاعات در غیاب

گزارش

پرتوجتایی

روزنامه نگار

تعریفی بر هوش تجاری

هوش تجاری در حقیقت به مجموعه‌ای از برنامه‌های انجام گرفته در یک کسب‌وکار گفته می‌شود که با هدف کشف فرصت‌های تجاری و صرفه‌جویی در هزینه‌ها صورت می‌گیرد. این امر به کمک تجزیه و تحلیل داده‌های شرکت، اطلاعات ارزشمندی در اختیار آن کسب‌وکار قرار می‌دهد که می‌تواند بخش مدیریت را در تصمیم‌گیری بهتر یاری کند. با پیشرفت تکنولوژی می‌توانیم در کمترین زمان ممکن به حجم وسیعی از داده‌ها دسترسی داشته باشیم و با استفاده از کامپیوتر داده‌ها را برای تصمیم‌گیری‌های استراتژیک و بلندمدت تجزیه‌وتحلیل کنیم. با این‌حال، اگر به تاریخچه کوتاه این پدیده در دنیای کسب‌وکار نگاه کنیم، می‌بینیم که هوش تجاری به‌عنوان مفهومی کاملاً جدید و برای تسهیل تصمیم‌گیری‌های تجاری ایجاد شده است. به‌طور معمول، اپلیکیشن‌های تجاری اولیه هرکدام برای پشتیبانی از سرویس‌های خود، یک پایگاه داده مجزا داشتند. این پایگاه‌های اطلاعاتی به‌عنوان «جزیره اطلاعات» شناخته می‌شدند؛ چرا که هیچ سیستم دیگری به محتوای آن‌ها دسترسی نداشت. تعداد این جزایر با اتومات شدن بخش‌های دیگر، زیادتر شد. هرگونه ادغامی که بین شرکت‌ها و یا قسمت‌ها در این زمینه انجام می‌شد، مشکل را تشدید می‌کرد. به این دلیل که هر شرکت از سیستم متفاوتی استفاده می‌کرد، با اینکه در عمل بیشتر آن‌ها وظایف مشابهی داشتند، با تکامل فناوری اطلاعات در طول سال‌ها، اکثر شرکت‌ها فعالیت‌های خود را خود کار کردند. حجم زیادی از داده‌های ارزشمند در این سیستم‌ها نادیده گرفته می‌شد. داده‌های موجود در زمینه فروش، حسابداری، تولید، منابع انسانی و بسیاری از سیستم‌های دیگر می‌توانند اطلاعات قابل توجهی را در مورد دیدگاه‌های گذشته، جاری و آینده در حوزه عملیات کسب‌وکار ارائه کنند.

یک مسیر میان‌بر

هوش تجاری به سازمان کمک می‌کند تا با اهداف کلیدی خود هماهنگ شود. برای این منظور، سازمان ابتدا باید شاخص‌های کلیدی عملکرد را متناسب با سبک و استراتژی خود طراحی کند. این شاخص‌ها باید برای هر یک از سطوح سازمان از بالاترین سطح گرفته تا پایین‌ترین به ترتیب طراحی شوند. رمز موفقیت هوش تجاری این است که عملکردها باید با فضای رقابتی موجود در سازمان هماهنگ باشند. ضرورت دارد عوامل اصلی تعیین‌کننده دستاوردهای آینده شناسایی شوند، به‌جای نتایج بر عملکرد متمرکز باشند و به معیارهای مختلف اجازه ترکیب و ادغام بدهند. نوع برداشت ما از داده‌ها بر تصمیمات ما تأثیر می‌گذارد و آن‌ها را تغییر می‌دهد. بنابراین واجب است که داده‌ها به‌طور دقیق و آسان در دسترس قرار

دریچه

۱۵

atiyeno.ir

گذرگاه کهنسالی

کیفیت زندگی؛ عامل یک سالمندی آرام

سالمندی یکی از مراحل مهم زندگی است که با پیشرفت علم و بهبود شرایط بهداشتی، آمار افرادی که در این دوره از زندگی قرار دارند، در جوامع گوناگون رو به افزایش می‌رود. ازاین‌رو برای ارتقای سازگاری سالمندان، توجه به رضایت از زندگی آنان لازم به نظر می‌رسد. در این دوره سیستم‌های مختلف بدن تحلیل می‌رود و در عمل، توانایی انسان کاهش می‌یابد. این روند افزایش ناتوانی و کاهش تعاضدی در توانایی حرکتی و عملکرد حافظه، اقول استقلال و وابستگی سالمندان به دیگران را موجب می‌شود. یکی از عوامل تأثیرگذار در بهزیستی سالمندان، کیفیت زندگی است. کیفیتی که می‌تواند پیش‌بینی‌کننده میزان و تأثیر بیماری‌ها، صدمات و ناتوانی‌ها و سنجش سلامت روانی در جوامع باشد. اما کیفیت زندگی به چه معناست و چه مؤلفه‌هایی را شامل می‌شود؟ به‌طور کلی سازمان جهانی بهداشت «کیفیت زندگی» را ادراک فرد از جایگاه خود در زندگی، بافت فرهنگی و سامانه ارزشی که متعلق به آن است تعریف می‌کند. این جایگاه اهداف، آرزوها، ملاک‌ها و اولویت‌های فرد را دربر می‌گیرد. این تعریف از کیفیت زندگی، سه مؤلفه رضایت عینی، وضعیت عملکردی و عوامل بافتی را شامل می‌شود که دو عامل نخست به‌طور مستقیم با سلامت روانی همپوشانی دارند. عوامل مختلفی همچون وضعیت سلامتی، توانمندی، شادبودن، حفظ کردن عملکردهای حساس و رهایی از درد ازجمله شاخصه‌های کیفیت زندگی محسوب می‌شود. محققان و پژوهشگران ثابت کرده‌اند بین استحکام روانی و بهزیستی روانشناختی در سالمندان ارتباط مثبت و معناداری وجود دارد. متغیر فعالیت بدنی به‌منزله عامل میانجی‌گر بین استحکام روانی و بهزیستی روانشناختی ایفای نقش می‌کند. یافته‌ها نشان می‌دهند احساس انسجام، تأثیر مستقیمی بر فاکتور سلامت روانی و کیفیت زندگی سالمندان دارد. حال به راستی برای افزایش کیفیت زندگی سالمندان چه باید کرد و از چه راهکارهایی می‌توان بهره برد؟

سالمندان باید به مراجعات پزشکی منظم و بازبینی‌های پزشکی پایبند باشند تا مشکلات بهداشتی خود را به موقع شناسایی و درمان کنند. ورزش منظم و سازمان‌یافته برای حفظ قوای بدنی و ارتقای سلامتی بسیار مهم است. این فعالیت‌ها می‌تواند شامل پیاده‌روی، یوگا، شنا و تمرینات ملایم باشد. تغذیه مناسب با حفظ تنوع در رژیم غذایی و مصرف مقدار کافی از میوه‌ها، سبزیجات، مغذی‌های مهم و آب برای حفظ سلامتی بدن ضروری است. رعایت تنظیم خواب و استراحت منظم به سلامتی عمومی و روحی سالمندان کمک می‌کند. تمرینات آرامشی و یوگا نیز می‌تواند در این زمینه مفید باشد. حفظ روابط اجتماعی و اشتراک فعالیت‌های اجتماعی با دوستان و خانواده، احساس تنهایی و انزوا را کاهش و روحیه سالمندان را افزایش می‌دهد. تمرینات مغزی مانند خواندن، حل کردن معماها، یادگیری مهارت‌های جدید و بازی‌های ذهنی حفظ قدرت‌های ذهنی را به دنبال دارد. آموزش تکنیک‌های مدیریت استرس مثل مدیتیشن و یادگیری چگونگی مقابله با وضعیت‌های استرس‌زا می‌تواند به سالمندان کمک کند. برای پیشگیری از سقوط و آسیب‌های مرتبط با ایمنی، باید از ایمنی در منزل (استفاده از دستگیره‌ها و فرش‌های ضد لغزش) و واکسیناسیون‌های لازم استفاده کرد. مدیریت مالی معقولانه و برنامه‌ریزی برای سالمندان بسیار حیاتی است تا از وضعیت مالی آن‌ها مراقبت شود. داشتن اهداف و انگیزه در زندگی، حتی در سنین سالمندی، به افزایش انگیزه و شادی کمک می‌کند. آموزش و استفاده از فناوری‌های جدید برای ارتباط با دیگران، یادگیری و سرگرمی می‌تواند تجربه زندگی سالمندان را بهبود بخشد.

از طرفی باید توجه داشت که مراقبت از سالمندان در خانواده نه‌تنها برای سالمندان بلکه برای اعضای خانواده نیز تأثیرات عمیقی داشته که این تأثیرات به شدت روانی و اجتماعی بوده و به سبب اهمیت آن‌ها، نیاز به برنامه‌ریزی و مدیریت دقیق دارند. مراقبت از سالمندان به اعضای خانواده امکان می‌دهد تا ارتباط عمیق‌تری با نسل‌های قدیمی‌تر خود داشته باشند و از تجربه‌ها و مشاوری‌های آن‌ها بهره‌برند. این مراقبت می‌تواند احساس مغنویت و ارتباط فامیلی را تقویت کند. در نهایت این که دادن شادی و آرامش و رضایت خاطر بیشتر به سالمندان یک چالش پیچیده نیست، اما نیازمند توجه و اهمیتی خاص است.

لنگرگاه

سفر به هزارتوهای ارگ کریمخانی

در کنار همه جاذبه‌های دیدنی شهر شیراز «ارگ کریمخانی» یا «ارگ کریمخان» به واسطه تاریخی که در دل دارد، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این ارگ زیبا، روزگار پر قصه‌ای را از دوره زندیه تا به امروز به خود دیده است. مکان تاریخی فوق در سال ۱۱۸۰ هجری قمری به دستور کریم‌خان زند، معروف به وکیل‌الرایا، ساخته و بعد از انتخاب شیراز به عنوان پایتخت ایران، به محل استقرار حکومت و سکونت کریم‌خان تبدیل شد. سال‌ها بعد، پس از فتح شیراز توسط آغامحمدخان قاجار، با وجود اعلام دستور تخریب بناهای دوره زندیه، ارگ کریمخانی، جان سالم به برد و بعد از مدتی به دارالحکومه فرمانداران محلی تغییر کاربری داد.

قصه روزگار این ارگ زیبا در اینجا به پایان نرسید و دوران قاجار، آغاز نامهربانی‌ها با بنای مذکور بود. در این دوره، علاوه بر ایجاد سلسله عمارت‌هایی در حیاط مرکزی ارگ که با معماری اش سازگاری نداشت، دخل و تصرف‌هایی هم در نقاشی‌های آن شد. به‌دلیل اینکه پوشش گچ به‌راحتی بر روی طرح‌های قبلی قرار نمی‌گرفت، هنر معماران دوران زندیه را تراشیدند تا بتوانند نقاشی‌های جدیدی بر آن بکشند. به این ترتیب آسیب زیادی به بنا زدند. در دوران پهلوی، این اثر زیبا و باشکوه به زندان شهربانی تبدیل شد. به این منظور، تالارها را دو طبقه و هرکدام را به ۴ تا ۶ سلول تقسیم کردند. همچنین در مقابل ارسی‌ها، دیواری به ضخامت نیم‌متر ساختند تا با ایجاد تاریکی و خفقان بیشتر، شباهت بیشتری به زندان پیدا کند. با وجود همه آن چه گذشت، بالاخره در سال ۱۳۵۰ این اثر ارزشمند در اختیار اداره فرهنگ و هنر وقت قرار گرفت و در سال ۱۳۵۱ به عنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسید. در حال حاضر ارگ کریمخانی در اختیار اداره میراث فرهنگی قرار دارد و پس از بازسازی‌های جدی، به عنوان «موزه بزرگ فارس» استفاده می‌شود. اگرچه ارگ در مقایسه با سایر سازه‌های تاریخی ایران مانند بناهای دوران قاجار یا صفویه، مجلل نیست اما در اوج سادگی، زیبایی و شکوه خود را دارد. این ارگ تاریخی در زمینی به مساحت ۱۲ هزار و ۸۰۰مترمربع با زیر بنای ۴هزارمترمربع ساخته شده است. دورتادور عمارت را دیوارهایی کنگره‌دار با ارتفاع ۱۲ متر فراگرفته که این دیوارهای آجری ضخیم ارگ کریمخانی را به جایگاهی امن و نفوذناپذیر تبدیل کرده است. در چهارگوشه دیوارهای آجری، با سنگ آهک، چهار برج با ارتفاع ۱۴ متر بنا شده است. هرکدام این برج‌ها از سه طبقه تشکیل شده که اتاق‌های خاص آن سال‌ها قبل برای استراحت سربازان و نگهداری اسلحه مورد استفاده قرار گرفته بود.

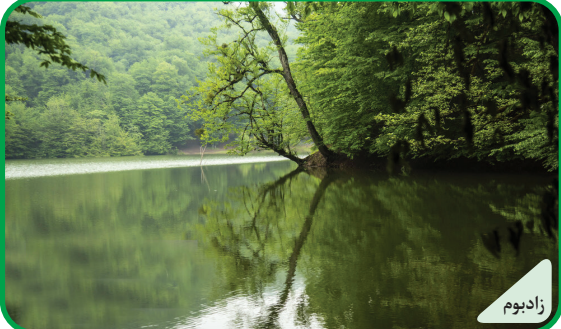
راهکار

حیوان هراسی یا «زوفوبیا»

ترس از حیوانات یا «زوفوبیا» به ترس شدید و غیر قابل کنترل از حیوانات گفته می‌شود. بیشتر افراد مبتلا به این عارضه، تنها از یک نوع حیوان می‌ترسند. چنین ترسی می‌تواند استرس قابل توجهی در انسان ایجاد کرده و در نتیجه کیفیت زندگی فرد را در صورت مواجهه زیاد با حیوانات کاهش دهد. ترس از حیوانات نیز مانند دیگر فوبیاهایی که بشر به آن مبتلاست قابل درمان بوده و با دوره روان درمانی و مصرف دارو بهبود می‌یابد. جالب است بدانید که در بین انواع فوبیاها، ترس از حیوانات یکی از متداول ترین آن‌ها به شمار می‌رود. علت دقیق زوفوبیا هنوز تشخیص داده نشده است. اما به نظر می‌رسد عوامل متعددی در بروز این بیماری نقش داشته باشند. از جمله علت‌های فوق می‌توان به این موارد اشاره کرد: داشتن یک تجربه منفی یا وحشت از یک حیوان ممکن است باعث ایجاد ترس درونی شود. به‌عنوان مثال، شخصی که توسط سگ مورد حمله قرار گرفته، شاید از سگ‌ها بترسد. در برخی شرایط این احتمال وجود دارد که ترس از حیوانات را از کسی که به ما نزدیک است، مانند والدین یا خواهر و برادر، یاد بگیریم. مثلاً اگر والدین از عنکبوت می‌ترسند، ممکن است فرزندان هم یاد بگیرند که آن‌ها نیز بترسند. برخی یافته‌ها حاکی از این هستند که عامل ژنتیک نیز در داشتن این فوبیای خاص نقش دارد. در توضیح این نوع خاص از هراس در انسان، می‌توان گفت که وقتی شخصی در معرض رویارویی با یک حیوان قرار می‌گیرد، احساس ترس شدید می‌کند. البته فرد مبتلا به این ترس حتماً نباید در برابر حیوان قرار بگیرد تا علائم ترس را بروز دهد. یک فرد مبتلا به زوفوبیا ممکن است در مواردی مانند فکر کردن، صحبت کردن، شنیدن و یا دیدن عکس یا فیلم یک حیوان دچار این هراس شود. آن‌ها از فعالیت‌هایی که باعث شود در معرض حیوانات قرار گیرند نیز اجتناب می‌کنند. حتی فرد در این شرایط از تماشای فیلم‌های حیوانات، رفتن به باغ‌وحش و یا منزل کسانی که حیوان خانگی دارند خودداری می‌ورزد. برای تشخیص درست این فوبیا، پزشک برای درک میزان ترس و اضطراب، سؤالاتی از بیمار می‌پرسد. در زمان تشخیص این عارضه نباید تنها علائم فیزیکی را مدنظر قرار داد. در برخی موارد، علائم فیزیکی مربوط به یک نوع اختلال روانی یا وضعیت جسمانی بیمار است. پزشکان بر این باورند که پرهیز از رفتن به جاهای مختلف و انجام فعالیت‌های گوناگون تنها به دلیل ترس از حیوانات قابلیت تقویت این اختلال را دارد. یکی از راهکارهای مقابله با این هراس مراقبت از خود محسوب می‌شود. رژیم غذایی سالم داشته باشید، به‌طور منظم ورزش کنید و منظم و کافی بخوابید؛ چرا که زندگی سالم علائم این اختلال را کاهش می‌دهد. جلوگیری از کم‌آبی بدن و کاهش اضطراب با محدود کردن الکل و کافئین و نوشیدن آب و مایعات فراوان هم می‌تواند فرد را از ابتلا به فوبیاهای مختلف دور کند. سعی کنید تکنیک‌هایی را پیدا کنید که استرس و اضطراب شما را کاهش دهد. انجام یوگا، مدیتیشن و تکنیک‌های نفس کشیدن می‌توانند بسیار کمک‌کننده باشند.

دریاچه میانشه- ساری

زادبوم

من فهمیده‌ام که...

موفقیت یعنی به جای فکر کردن به نداشته‌هایت، بیاموزی که چطور از داشته‌هایت استفاده کنی

رواق

نخستین دوره انتخابات ریاست جمهوری ایران-۱۳۵۸

یادنگاره